

POBACZYĆ SIĘ (1) *vb pf*

3 sg m con by pobaczyć sie.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Stwierdzić coś o sobie; cum inf „być” jakiego: tak że też rzadki iest/ ktoryby czytając ie [Listy św. Jakuba itd.]/ niepobaczył fie być w rozumie niedośkonatego. Leop *B4v.

Formacje współrdzenne cf BACZYĆ SIĘ.

KW